

01 Sen bolmasadyñ-da...

Category: Filosofiýa, Kitapcy, Sözler

написано kitapcy | 24 январа, 2025

01 Sen bolmasadyñ-da... 0 SEN OLMASAYDIN BARI

Ne acı ki şehrın karmaşasına karıştıgımızda pek çok ayrıntı içinde kayboluyor, mekanikleşiyor, boğulmamıza sebep oluyoruz. Usul usul boğulur mu insan. Nefessiz kaldığını hissetmez mi hiç. Hissetmiyormuş demek ki.

Eve dönüşlerinde bile iç koşturması devam ediyor günümüz insanının. Dörtnala kendi gerçeğinden uzaklara savruluyor adeta.

Huzurlu kişinin ücreti huzurlu yaşamdır, günümüz huzursuz insanoğlunun geliriye kendisine cezadan başka bir şey değil. Dürüst kişi güvenlik içinde yaşarken, hilekâr insanın aşınması evinde bile sürüyor.

Çalıntı su tatlı, pis yemek lezzetli gelmeye başladıysa, yaradılış gayesinden arsızca uzaklaşıyor demektir insanoğlu. Hepimiz bir dost nefesi arıyoruz aslında. Buna ihtiyacımız olduğunu çok iyi biliyoruz. Ama korkuyoruz kaçışlarımızın asıl sebebi bu.

Öteliyoruz. Sürekli ve bir hayal olarak büyütüyoruz içimizdeki gerçek nefese ulaşmayı. Pür ve hakiki gerçekliğe uzanmayı. Gerçek nefesi emeklilik yıllarının hayaline erteleyenlerimiz ne çok.

Küçük bir kasabaya yerleşme ve orada arınma dönemi hayalleriyle kim yanıp tutuşmuyor ki?

Aslında hepimiz gurbeti yaşıyoruz. Kimimiz bunun farkın da kimimiz bu gerçekliğin canını acıtacağının korkusuyla yangınlarda ama farkında olmamayı seçmiş durumda, hepsi bu aslında.

Bunca maske ve bunca zırh içinde yaşayamaz can.

Kan ter içinde bir akıl bulamaz huzuru.

Neden arınmaz insan?

‘Huzur içinde kuru bir lokma, kavgı ve ziyafet dolu evden iyidir. Altın ocakta, gümüş potada arıtılır, yüreği arıtacak

olansa Allah sevgisidir aslında' Demesi boşuna değil ermişin.
Akıllı firar etmiş pek çok insan...

Nefes almakta zorlanıyorum.

Neden böylesine zalim, sorumsuz ve bütünüyle ben merkezli bir hale geldik biz? Merhametsizlik günümüz insanın yeni dini olduğu için mi?

Tutku, gurur ve ihtiras koşuyor at başı mamur, kontrolsüz, dizginsiz.

İnsanoğlu nefesine yenik düştüğü, anlık kazanımlara tutsak olduğu için mi?

Bütünüyle aşkı kaybettiğinden mi?

Bilmiyorum.

İnsanlığın hayat dolu mantığı değişirdi olmasaydı eğer ı ışık. Sanıyorum ışığını kaybediyor insanlık.

Sözler insanı geliştirir. Sözler büyütür bütün masalları ve nesilden nesile devam etmesini sağlar. Harfler bir araya gelerek bütün hikâyeyi anlatmaya başlarlar. Bu büyük bir serüvendir, insan böyle gelişir.

Okumak...

İnsan okumadan gelişemez ki, okumadan kâinatı okuyamaz ki.

İçe sığ, dışa sığ, biçilmiş olan rolün manasızlığının iklimlerinde elindeki ödülü kaldırıyor biraz önce ağlayan genç kadın.

Bütün köprüleri yıkılmış. 'Ben hiç çocukluğumu hiç yaşamadım. Siz beni hep pembeler içinde gördünüz' diyor salondaki konuklara.

Yeniden inşa edebilecek mi peki bunca yaşadıklarından sonra.

Su suretlerimizi zahiren nasıl temizliyorsa, temizlenmiş yürek de insanın içini yansıtır, yüzünü parlatır. Bu genç kadın bunu başarabilecek mi?

İnanarak sevgiyle, şefkatle, aşkla, merhametle söylenen bir söz duymayalı ne kadar zaman oldu acaba?

Lavabodan sarkan makarnalar, ısırılmış bırakılmış pizalar.

Neden ?

Dünyada bu kadar aç insan varken benim açımdan nimetin zerre kadar değeri yok mu demek istiyor?

Süt banyosunda genç kadın ve sütün üzerinde yüzen renkli

şekerleri yemek derdinde. Hijyen nedir ki bunun hiçbir önemi yok mu demek istiyor?

Etrafta renkli ama ısırılıp bırakılmış kurabiyeler. Garip görünümlü adamlar.

Lavabonun giderine baş aşağıya sokulmuş bir bebek. Sadece bacakları görünüyor yani başı lavabonun deliğine sokulmuş. Kadın değersiz mi demek istiyor?

Neden?

Başında taç olarak kırmızı bir şeytan boynuzu takmış.

Elindeki ödülle taçlandırılıyor mu? Yoksa bir nesle nasıl olmaları gerektiği konusunda bir proje olarak pompalanıyor mu kocaman adamların alkışlarının arasında.

Ama o çok üzgün görünmüyor mu sahneden kaçarak uzaklaşırken? Fİlosofiya